

**PRILOGA 2****»PRILOGA 5****Ocena nesorazmerno visokih stroškov v primerjavi s koristmi za okolje**

Ocena nesorazmerno visokih stroškov v primerjavi s koristmi za okolje (v nadaljnjem besedilu: ocena) iz tretjega odstavka 10.b člena te uredbe mora biti pripravljena strokovno, na podlagi verodostojnih podatkov in v skladu z naslednjimi merili:

**1 Glede stroškov:**

- 1.1 Stroški so stroški izpolnjevanja ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, in vključujejo stroške kapitala in obratovalne stroške. Širši družbeni ali gospodarski stroški niso vključeni.
- 1.2 Ovrednotenje stroškov je kvantitativno, podpira pa ga kvalitativna ocena.
- 1.3 Stroški, ki se upoštevajo pri oceni:
  - a) predstavljajo stroške neto vrednosti po odbitku vseh finančnih prejemkov zaradi uporabe najboljših razpoložljivih tehnik;
  - b) vključujejo stroške dostopa do finančnega kapitala, potrebnega za financiranje najboljših razpoložljivih tehnik;
  - c) se izračunajo z uporabo diskontne stopnje, da bi se upoštevale razlike v denarni vrednosti skozi čas.
- 1.4 Ocena jasno opredeljuje vir stroškov in metode, uporabljene za njihov izračun, vključno z diskontno stopnjo iz podtočke c točke 1.3 te priloge in oceno negotovosti, povezanih z oceno stroškov.
- 1.5 Stroške, ki jih ovrednoti upravljavec, ministrstvo oceni na podlagi informacij drugih virov, kot so ponudniki tehnologije, strokovno pregledane raziskave, strokovne presoje ali podatki iz drugih naprav, v katerih so bile nedavno nameščene najboljše razpoložljive tehnike.

**2 Glede koristi za okolje:**

- 1.1 Koristi za okolje so koristi za okolje zaradi izpolnjevanja ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.
- 1.2 Ovrednotenje koristi za okolje je kvantitativno (v finančnem smislu), podpira pa ga kvalitativna ocena. Ugotovljeni stroški škode zaradi onesnaževala se uporabljajo, kadar so na voljo. Za kvalitativno ekonomsko vrednotenje vplivov emisij na okolje (v finančnem smislu) se uporabljajo najnovejše finančne vrednosti teh vplivov kot jih za Slovenijo določa Evropska agencija za okolje, z uporabo dveh različnih metod: vrednost statističnega življenja (VSL) in vrednost leta življenja (VOLY).
- 1.3 Pri oceni koristi za okolje se upošteva diskontna stopnja, uporabljena za vse denarne prejemke, s katero se upoštevajo razlike v vrednosti za družbo skozi čas. Uporablja se diskontna stopnja kot je določena v predpisih, ki urejajo pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ.
- 1.4 Ocena jasno opredeljuje vir informacij o koristih za okolje in metode, uporabljene za izračun koristi za okolje, vključno z diskontno stopnjo iz podtočke c točke 1.3 te priloge in oceno negotovosti, povezanih z vrednotenjem koristi za okolje.
- 1.5 Koristi za okolje, ki jih ovrednoti upravljavec, ministrstvo oceni na podlagi strokovne presoje ali podatkov drugih naprav, v katerih so bile nedavno nameščene najboljše razpoložljive tehnike.

**3 Glede nesorazmernost stroškov v primerjavi s koristmi za okolje:**

- 3.1. Za namene določitve, ali obstaja nesorazmernost, se primerjajo stroški izpolnjevanja ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, in koristi takega izpolnjevanja.
- 3.2. Mehanizem primerjave vključuje naslednje elemente:
  - a) metodo za obravnavanje negotovosti pri ocenjevanju stroškov in koristi za okolje;
  - b) navedbo razlike, za katero stroški presegajo koristi za okolje.
- 3.3. Če stroškov ni mogoče oceniti, ker tehnologija, ki bi omogočala doseganje mejnih vrednosti v skladu s prilogo 4 te uredbe, še ni razvita ali je v fazi razvoja, in ekonomsko-finančna

ocena stroškov razvoja do faze industrijske uporabe ni smiselna zaradi prevelikega razpona in prevelike negotovosti, se šteje, da je strošek nesorazmerno višji od koristi. V tem primeru mora ocena vsebovati:

- a) verodostojne podatke s strani vsaj treh proizvajalcev, ki vključujejo reference proizvajalca, iz katerih je razvidno, da je že inštaliral podobno tehnologijo na industrijski ravni in opis faze razvoja tehnologije, ki bi upravljavcu ob uspešnem razvoju tehnologije omogočala doseganje mejnih vrednosti v skladu s prilogo 4 te uredbe, ali
  - b) mnenji dveh strokovnih ustanov, ki se ukvarjata s področjem zniževanja industrijskih emisij na ravni EU, iz katerih je razvidno, da tehnologija, ki bi omogočala doseganje mejnih vrednosti v skladu s prilogo 4 te uredbe, ni dostopna na trgu. Mnenji morata vsebovati tudi navedbo obstoječe tehnologije, ki omogoča največji približek mejnim vrednostim iz priloge 4 te uredbe.«.
-